

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
Αριθμός: 1308 /2014

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

Συγκροτούμενο από τον Δικαστή, ██████████, Πρωτοδίκη,
συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του, στις 18 Φεβρουαρίου 2013, με γραμματέα
την υπάλληλο δικαστηρίων ██████████ για να δικάσει κατά τη διαδικασία των
άρθρων 663 έως 676 του Κ.Πολ.Δ. επί της υπ' αριθμ. καταθέσεως ██████████/████████/2012 από
27 Δεκεμβρίου 2012 αγωγής

της ενάγουσας

κατά

των εναγόμενων 1) της ανώνυμης εταιρείας υπό την επωνυμία

που εδρεύει

παραστάθηκαν διά του δικηγόρου Αθηνών Κωνσταντίνου Παπαδημητρίου.

Αμέσως μετά την εκφώνηση της υποθέσεως από το πινάκιο, οι δικαστικοί πληρεξούσιοι κατέθεσαν έγραφες προτάσεις και ανέπτυξαν τους ισχυρισμούς των διαδίκων.

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Σύμφωνα με το ιστορικό, η ενάγουσα παρείχε από τις 23 Οκτωβρίου 2008 στην εναγόμενη εταιρεία την εργασία υπαλλήλου που αναφέρει. Εργαζόταν από Δευτέρα έως Παρασκευή και τα Σάββατα περισσότερες από 8 ώρες την ημέρα, μέχρι τις 9 Ιουλίου 2012, που η εναγόμενη κατήγγειλε τη σύμβαση εργασίας και της κατέβαλε μέρος της αποζημίωσης απολύσεως. Επικαλείται ακυρότητα της καταγγελίας και ζητεί 1) την αναγνώριση της ακυρότητας, 2) διαφορές αποδοχών για οκτώρη πενθήμερη εργασία, 3) αμοιβή υπερεργασίας και παράνομης υπερωριακής εργασίας, 4) τον αδικαιολόγητο πλουτισμό της εναγομένης από την εργασία της κατά τις ημέρες του Σαββάτου, 5) διαφορές επιδομάτων Πάσχα, Χριστουγέννων και αδείας, 6) διαφορές αποδοχών αδείας, 7) μισθούς υπερημερίας, που αθροιζόμενες οι απαιτήσεις της ανέρχονται στο ποσό των 33.131,03 ευρώ. Επικουρικώς και δη για την περίπτωση που κρίθει έγκυρη η καταγγελία, ζητεί στη θέση των μισθών υπερημερίας υπόλοιπο ποσού 3.058,48 ευρώ της αποζημίωσης απολύσεως, περιορίζεται δε με δήλωση του δικαστικού της πληρεξουσίου, που καταχωρίσθηκε στα πρακτικά και αντίστοιχη αναφορά στις έγγραφες προτάσεις που ο ίδιος πληρεξούσιος κατά την έναρξη της συζήτησης κατέθεσε, στη διεκδίκηση μέρους 19.931,63 ευρώ των απαιτήσεων της και στην αναγνώρισή της ως δικαιούχου στο επιπλέον.

Η αγωγή είναι νόμιμη και ερευνητέα στην ουσία, με την εξαίρεση των απαιτήσεων στα υπόλοιπα των αποδοχών αδείας, οι οποίες είναι μη νόμιμες: Εφόσον η ενάγουσα δεν αναφέρει πότε έλαβε τις ημέρες της αδείας αναφυχής κάθε έτους και την ίδια στιγμή δεν υποστηρίζει ότι η εναγόμενη αρνήθηκε να τις χορηγήσει την αδεία αναφυχής που κατ' έτος δικαιούνταν καθώς και τις αποδοχές των ημερών αδείας, η διεκδίκηση διαφορών σε σχέση με τις αποδοχές αδείας που η εναγόμενη της κατέβαλε αποτελεί (μη νόμιμη) διεκδίκηση

αποδοχών του ίδιου χρονικού οιαστημάτος για ωευτερη φυρα, ιτιιι οιεκοικει ή εναγυσυս διαφορές αποδοχών ημερών εργασίας χωρίς να αφαιρεί από τις ημέρες εργασίας τις ημέρες της άδειας αναψυχής, οι οποίες δικαιολογούν επίσης αποδοχές και δη προκαταβλητέες μαζί με το επίδομα της αντίστοιχης αδείας αναψυχής του έτους.

Από τις ένορκες στο ακροατήριο καταθέσεις των μαρτύρων και τα λοιπά αποδεικτικά μέσα που νόμιμα προσκομίζονται, ήτοι τα έγγραφα που οι διάδικοι επικαλούνται, αποδεικνύονται τα εξής: Η ενάγουσα προσλήφθηκε για αόριστη χρονική διάρκεια στις 23 Οκτωβρίου 2008 από την εναγόμενη εταιρεία, η οποία δραστηριοποιείται στην ανακύκλωση, τυποποίηση και εμπορία μετάλλων, στη συλλογή μη επικίνδυνων ανακυκλώσιμων απορριμμάτων, στη διάλυση αυτοκινήτων και άλλων μεταλλικών απορριμμάτων και την εκμετάλλευση των υπολειμμάτων των ανωτέρω αντικειμένων. Από την πρόσληψή της η ενάγουσα άρχισε να παρέχει τη συμφωνημένη εργασία, που ήταν εργασία υπαλλήλου γραφείου, παρείχε δε την εργασία της μέχρι τις 9 Ιουλίου 2012, που η εναγόμενη κατήγγειλε εγγράφως τη σύμβαση εργασίας και αυτή έλαβε αυθημερόν γνώση του εγγράφου της καταγγελίας. Η ενάγουσα κατά την πρόσληψή της και μέχρι την καταγγελία της σύμβασης εργασίας δεν προσκόμισε στην εναγόμενη πιστοποιητικό εργασίας ή άλλο έγγραφο αποδεικτικό προϋπηρεσίας της, οπότε δεν είχε υποχρέωση η εναγόμενη καταβολής του σχετικού επιδόματος προϋπηρεσίας σε άλλον εργοδότη επί του βασικού μισθού της (βλ. και σε «Ατομικό Εργατικό Δίκαιο», σελ. 531, όπου παραπομπή σε νομολογία), η δε επιλογή στο έντυπο αναγγελίας της πρόσληψής της ότι δεν εργάζεται για πρώτη φορά, άγνωστο από ποιον έχει γίνει, δεν αποδεικνύει συγκεκριμένα πράγματα, όπως χρονικό διάστημα και λοιπές περιστάσεις προϋπηρεσίας. Σχετικά με την αμοιβή της εργασίας, η εναγόμενη πλήρωνε το προσωπικό της με βάση τις συλλογικές συμβάσεις εργασίας του κλάδου, ήτοι τις συλλογικές συμβάσεις και διαιτητικές αποφάσεις για τους όρους αμοιβής και εργασίας των εργαζομένων στις εμπορικές επιχειρήσεις όλης της Χώρας. Για το χρονικό διάστημα της εργασίας της ενάγουσας, η εναγόμενη την πλήρωνε με βάση την από 30 Ιουλίου 2008 συλλογική σύμβαση εργασίας διετούς διάρκειας, με βάση την ίδια συλλογική σύμβαση παρότι είχε λήξει πλήρωνε μέχρι τον Ιούνιο του 2011, από δε την 1η Ιουλίου 2011 πλήρωνε με βάση την από 4 Μαρτίου 2011 συλλογική σύμβαση εργασίας, που διαδέχθηκε την πρώτη. Σύμφωνα με τις δύο συλλογικές συμβάσεις εργασίας του κλάδου, η ενάγουσα, η οποία ήταν κατά την πρόσληψή της διαζευγμένη και χωρίς (αποδειγμένη) προϋπηρεσία σε άλλον εργοδότη, δικαιούνταν μηνιαίες αποδοχές α) από την πρόσληψή της έως το Δεκέμβριο 2008 (βασικό μισθό 777,70 ευρώ συν επίδομα γάμου 10% επί του βασικού μισθού =) ποσού 855,47 ευρώ, β) από τον Ιανουάριο έως τον Αύγουστο του 2009 ποσού 872,58 ευρώ, γ) από το Σεπτέμβριο έως το Δεκέμβριο 2009 ποσού 916,20 ευρώ, δ) από τον Ιανουάριο έως το Σεπτέμβριο 2010 ποσού 916,20 ευρώ, ε) τον Οκτώβριο ποσού 931,66 ευρώ, στ) τους μήνες Νοέμβριο και Δεκέμβριο ποσού 959,16 ευρώ, ζ) από τον Ιανουάριο έως τον Ιούνιο του 2011 ποσού 959,16 ευρώ, η) από τον Ιούλιο του 2011 έως τον Ιούλιο του 2012 ποσού 974,50 ευρώ.

Αναφέρεται στη αγωγή και βεβαιώνει η εναγόμενη, ότι, για εργασία 8 ωρών από Δευτέρα έως Παρασκευή, η ενάγουσα πληρώθηκε 1) από την πρόσληψή της έως το Δεκέμβριο του 2008 με το ποσό των 1.856 ευρώ, οπότε δικαιούται υπόλοιπο 94,47 ευρώ για την περίοδο, 2) από τον Ιανουάριο έως τον Αύγουστο του 2009 με το ποσό των 6.400 ευρώ,

Το φύλλο της υπ' αριθμ. 1308 /2014 αποφάσεως του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών οπότε δικαιούται υπόλοιπο 580,64 ευρώ για την περίοδο, 3) από το Σεπτέμβριο έως το Δεκέμβριο του 2009 με το ποσό των 3.605 ευρώ, οπότε δικαιούται υπόλοιπο 59,80 ευρώ για την περίοδο, 4) το έτος 2010 με το ποσό των 11.268,34 ευρώ, οπότε έχει εξοφληθεί, 5) από τον Ιανουάριο έως τον Ιούνιο του 2011 με το ποσό των 5.755,02 ευρώ, οπότε έχει εξοφληθεί, 6) από τον Ιούλιο έως το Δεκέμβριο του 2011 με το ποσό των 5.847 ευρώ, οπότε έχει εξοφληθεί, 7) από τον Ιανουάριο έως τις 9 Ιουλίου 2012, ημερομηνία καταγγελίας της σύμβασης εργασίας από την εναγόμενη, με το ποσό των 6.127,65 ευρώ, οπότε έχει εξοφληθεί.

Αναφέρεται επίσης στην αγωγή και βεβαιώνει η εναγόμενη, ότι η ενάγουσα πληρώθηκε 1) επίδομα Χριστουγέννων 2008 ποσού 248,83 ευρώ και έχει εξοφληθεί, 2) επίδομα Πάσχα 2009 πόσού 416,67 ευρώ, οπότε δικαιούται υπόλοιπο 19,62 ευρώ, 3) επίδομα Χριστουγέννων 2009 ποσού 973,96 ευρώ και έχει εξοφληθεί, 4) επίδομα Πάσχα 2010 ποσού 487 ευρώ και έχει εξοφληθεί, 5) επίδομα Χριστουγέννων 2010 ποσού 999,14 ευρώ και έχει εξοφληθεί, 6) επίδομα Πάσχα 2011 ποσού 499,57 ευρώ και έχει εξοφληθεί, 7) επίδομα Χριστουγέννων 2011 ποσού 1.015,10 ευρώ και έχει εξοφληθεί, 8) επίδομα Πάσχα 2012 ποσού 507,57 ευρώ και έχει εξοφληθεί, 9) επίδομα αδείας 2009 ποσού 400 ευρώ, οπότε δικαιούται υπόλοιπο 58,10 ευρώ, 10) επίδομα αδείας 2010 ποσού 467,51 ευρώ, οπότε δικαιούται υπόλοιπο 12,07 ευρώ, 11) επίδομα αδείας 2011 ποσού 487,26 ευρώ και έχει εξοφληθεί.

Μέχρι την καταγγελία δεν είχε συμπληρώσει χρόνο εργασίας άνω των τεσσάρων ετών και ο μισθός της είχε ανέλθει, σε καθεστώς πλήρους απασχόλησης, στο ποσό των 974,50 ευρώ. Δεν αποδεικνύεται ότι παρείχε υπερεργασία, δεν αποδεικνύεται δηλαδή ότι σε εβδομαδιαία βάση υπερέβαινε τις 40 ώρες εργασίας, δεν αποδεικνύεται ότι εργαζόταν υπερωριακά και μάλιστα παράνομα, ούτε αποδεικνύεται ότι εργαζόταν κατά την έκτη ημέρα και δη κατά την ημέρα του Σαββάτου, όπως ισχυρίζεται. Η εναγόμενη το αρνείται, αρνείται τόσο την υπερεργασία και τις υπερωρίες όσο και την εργασία κατά την έκτη ημέρα, η δε ενάγουσα επικαλείται μόνο την κατάθεση της μάρτυρα, η οποία ήταν και αυτή υπάλληλος της εναγομένης μαζί με την ενάγουσα, απολυθείσα και αυτή την ίδια περίοδο. Κανένα άλλο αποδεικτικό μέσο δεν προσκομίζει η ενάγουσα, κανένα αποδεικτικό έγγραφο, ένώπιον μάλιστα της Επιθεώρησης Εργασίας

ου επιλέγθηκε στις 19 Ιουλίου 2012 κατόπιν προσφυγής αυτής και άλλων απολυμένων υπαλλήλων της εναγομένης, δεν αξίωσε αμοιβή για υπερεργασία ή για εργασία κατά την έκτη ημέρα, ούτε αποζημίωση για παράνομη υπερωριακή εργασία, παρότι είχαν εκεί όλοι οι απολυμένοι τη συμπαράσταση του προέδρου του σωματείου μετάλλου και από την πλευρά της εναγομένης είχε παρουσιασθεί ως εκπρόσωπός της ο δικηγόρος

τό την άλλη μεριά η εναγόμενη προσκομίζει επίσημες καταστάσεις προσωπικού, κατατεθειμένες στο Ι.Κ.Α., από τις οποίες δεν αποδεικνύεται η εκτέλεση υπερεργασίας, υπερωριακής εργασίας ή εργασίας κατά την έκτη ημέρα και δη κατά τα Σάββατα. Ενώπιον της Επιθεώρησης Εργασίας η ενάγουσα και οι λοιποί απολυμένοι συμφώνησαν με τον εκπρόσωπο της εναγομένης την τμηματική είσπραξη των απαιτήσεών τους, συγκεκριμένα, στις 31 Ιουλίου, 10 Σεπτεμβρίου, 10 Οκτωβρίου και εξόφληση μέχρι τις 10 Νοεμβρίου 2012, μεταξύ δε των απαιτήσεων που συμφωνήθηκε η τμηματική καταβολή τους ήταν η αποζημίωση απολύσεως, όπως ρητώς αναφέρεται στο σχετικό πρακτικό της Επιθεώρησης Εργασίας

Η ενάγουσα, με μισθό 974,50 ευρώ κατά τον τελευταίο μήνα παροχής της εργασίας της, δικαιούνταν

αποζημιωση απόλυσεως ισουποστη με τις αποδοχές και μηνών, ήτοι ωκειωσης των ποσών των 2.273,83 ευρώ, περιλαμβανομένης αναλογίας 1/6 εκ των επιδομάτων εορτών και αδείας του έτους 2012. Αναφέρει η ίδια στις έγγραφες προτάσεις που κατέθεσε, ότι η εναγόμενη κατέβαλε δύο δόσεις, μία των 1.200 ευρώ και τη δεύτερη των 1.000 ευρώ, ενώ κατέβαλε και μέρος 500 ευρώ από την τρίτη δόση στις 10 Οκτωβρίου 2012. Λαμβανομένου υπόψη ότι η ενάγουσα δεν είχε ισχυρισθεί ενώπιον της Επιθεώρησης Έργασίας ότι έχει απαίτηση συμπλήρωσης των αποδοχών της, η εναγόμενη, καταβάλλοντας το ποσό των 2.700 ευρώ, εξόφλησε 1) τα υπόλοιπα των επιδομάτων Πάσχα 2009, αδείας 2009 και 2010, 2) την αποζημίωση απόλυσεως, 3) το υπόλοιπο των 94,47 ευρώ της περιόδου εργασίας από την πρόσληψή της έως το Δεκέμβριο του 2008, 4) μέρος 241,91 ευρώ από το υπόλοιπο των 580,64 ευρώ της περιόδου εργασίας Ιανουαρίου - Αυγούστου 2009, οπότε δικαιούται η ενάγουσα το ποσό των 338,73 ευρώ που μένει. Κρίσιμο κρίνεται εδώ να σημειωθεί, επειδή η ενάγουσα αναφέρει ότι καταλόγισε η ίδια τις καταβολές στα παλαιότερα χρέη, που πάντως εν μέρει μόνο αποδεικνύονται, με αποτέλεσμα να μην της έχει καταβληθεί στο σύνολό της η αποζημίωση απόλυσεως, αφού επισημανθεί ότι σε περίπτωση περισσότερων χρεών δυνατότητα καταλογισμού έχει ο οφειλέτης κατά την καταβολή, όχι ο δανειστής (άρθρο 422 εδ. α' του Α.Κ.), ότι και αν ακόμη η αποζημίωση απόλυσεως δεν είχε στο σύνολό της εξόφλησεί μέχρι την τελευταία προθεσμία που είχε μεταξύ των διαδίκων συμφωνηθεί, στις 10 Νοεμβρίου 2012, η καθυστέρηση εξόφλησης της αποζημίωσης δεν θα είχε ως αποτέλεσμα την ακυρότητα της καταγγελίας, όπως ορίζει το άρθρο 3 εδ. β' του ν. 3198/1955 για την περίπτωση καθυστέρησης καταβολής δόσης αποζημίωσης που οφείλεται κατά το άρθρο 2 εδ. β' του ίδιου νόμου, ήτοι για την περίπτωση καθυστέρησης δόσης αποζημίωσης, που είναι μεγαλύτερη των αποδοχών 6 μηνών και ο εργοδότης επιλέγει να καταβάλει άμεσα (βλ. στο επόμενο εδάφιο) ένα μέρος της και το υπόλοιπο σε τριμηνιαίες δόσεις εκάστη των οποίων δεν επιτρέπεται να είναι κατώτερη των αποδοχών τριών μηνών, χωρίς καμία προηγούμενη με τον δικαιούχο της αποζημίωσης συμφωνία καταβολής σε δόσεις. Μία τέτοια συμφωνία, όπως αυτή μεταξύ των διαδίκων, εμπεριέχει παραίτηση του μισθωτού από το δικαίωμα προβολής της ακυρότητας της καταγγελίας, η οποία είναι ήδη μέχρι τη συνομολόγηση της συμφωνίας άκυρη κατ' εφάρμογή της παραγράφου 3 εδ. α' του ν. 3198/1955, για το λόγο ότι η αποζημίωση δεν έχει καταβληθεί το αργότερο μέχρι την κοινοποίηση του έγγραφου της καταγγελίας («*3. Η καταγγελία της εργασιακής σχέσης θεωρείται έγκυρη, εφόσον έχει γίνει εγγράφως, έχει καταβληθεί η οφειλόμενη αποζημίωση...*»). Ο απολυόμενος διατηρεί μόνο αξιωστή καταβολής ή συμπλήρωσης της αποζημίωσης απόλυσεως, την οποία μπορεί να διεκδικήσει εντός προθεσμίας έξι μηνών από τότε που κατέστη απαίτητή, ορίζει το άρθρο 6 παρ. 2 του ν. 3198/1955. Επεταί εν προκειμένω, ότι η καταγγελία της σύμβασης εργασίας, άκυρη αρχικά και μέχρι τη συνομολόγηση της συμφωνίας, η οποία έχει καταχωρισθεί στο από 19 Ιουλίου 2012 πρακτικό της Επιθεώρησης Έργασίας _____, που έχουν υπογράψει τόσο η ενάγουσα όσο και ο πληρεξούσιος της εναγομένης δικηγόρος, αναφέρεται και επιβεβαιώνεται από την ενάγουσα και στην από 20 Οκτωβρίου 2012 δήλωσή της προς την ανωτέρω Επιθεώρηση Έργασίας, ισχυροποιήθηκε λόγω της σιωπηρής μεν πλην χωρίς αμφιβολία παραίτησης της ενάγουσας από τη σχετική υπέρ αυτής μέχρι τότε ακυρότητα της καταγγελίας. Δεν δικαιούται, επομένως, μισθιός υπερημερίας από την επορένη της καταγγελίας και η σχετική

HT

3ο φύλλο της υπ' αριθμ. 1308 /2014 αποφάσεως του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών
αξίωσή της πρέπει να απορριφθεί, οπότε να εξετασθεί η επικουρική της αίτηση, για την
επιδίκαση του υπολοίπου της αποζημίωσης απολύσεως και να απορριφθεί και αυτή λόγω
καταβολής εκ μέρους της εναγομένης.

Η αγωγή πρέπει να απορριφθεί έναντι του εναγομένου, διότι προσωπική κράτηση
δεν επιτρέπεται για τα χρέη της εναγομένης ανώνυμης εταιρείας που αυτός εκπροσωπεί
(άρθρο 1047 παρ. 3 του Κ.Πολ.Δ.), έναντι της οποίας πρέπει ωστόσο να γίνει εν μέρει
δεκτή η αγωγή, να αναγνωρισθεί η ενάγουσα δικαιούχος του υπολοίπου αποδοχών που
απομένει, με τόκο υπερημερίας από την 1η του επομένου μηνός της κάθε περιόδου,
δοθέντος ότι η ενάγουσα διεκδικεί υπόλοιπα αποδοχών συγκεκριμένων περιόδων εργασίας,
όχι υπόλοιπα μηνιαίων αποδοχών, δεν επιμερίζει τις διαφορές που διεκδικεί σε κάθε μήνα
εργασίας (άρθρα 655 εδ. α', 341 και 345 εδ. α' του Α.Κ.). Περαιτέρω, η απόφαση πρέπει να
κηρυχθεί προσωρινώς εκτελεστή, όπως ζητείται, επειδή συντρέχουν εξαιρετικοί λόγοι
σχετιζόμενοι και με το είδος των απαιτήσεων της ενάγουσας, ενώ η εναγόμενη δεν θα
υποστεί ανεπανόρθωτη βλάβη από την άμεση εκτέλεση (άρθρο 908 του Κ.Πολ.Δ.), πρέπει
δε αυτή να καταδικασθεί και στα δικαστικά έξοδα της ενάγουσας, του μέρους μόνο αυτών
που αναλογεί στην έκταση της νίκης της, αλλά και η ενάγουσα, λόγω της ήπτας της, στα
αιτούμενα δικαστικά έξοδα του εναγομένου (άρθρα 178 παρ. 1, 176 και 189 παρ. 1 του
Κ.Πολ.Δ.).

ΠΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΟΝΤΑΣ κατά την ειδική διαδικασία των άρθρων 663 έως 676 του Κ.Πολ.Δ.
παρόντων των διαδίκων,

ΑΠΙΟΡΡΙΠΤΕΙ ότι κρίνεται στο σκεπτικό ως απορριπτέο,

ΔΕΧΕΤΑΙ την αγωγή εν μέρει και

ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙ Α) την εναγόμενη να πληρώσει στην ενάγουσα 1) υπόλοιπο
αποδοχών ποσού 398,53 ευρώ, με τόκο υπερημερίας α) από την 1η Σεπτεμβρίου 2009 για
μέρος 338,73 ευρώ και β) από την 1η Ιανουαρίου 2010 για το άλλο μέρος των 59,80 ευρώ,
2) τα δικαστικά της έξοδα ποσού ενενήντα (90) ευρώ, Β) την ενάγουσα στα δικαστικά έξοδα
του εναγομένου, ποσού σαράντα (40) ευρώ.

ΚΗΡΥΞΣΕΙ την ανωτέρω διάταξη προσωρινώς εκτελεστή, πλην των
επιδικαζομένων δικαστικών εξόδων.

Δημοσιεύθηκε στις 23 Απριλίου 2014, σε έκτακτη, δημόσια στο ακροατήριό του
συνεδρίαση, χωρίς την παρουσία των διαδίκων.

Ο ΔΙΚΑΣΤΗΣ /

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ